

เอกสาร วรรณคดี และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

กรมพลศึกษา (2512 : 1-2) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับ "การพลศึกษาในโรงเรียน" ว่า การจัดการพลศึกษาที่สมบูรณ์นั้น ประกอบไปด้วยปัจจัย 6 อย่างคือ

1. เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพียงพอกับการเรียน เช่น สนามเล่น สนามฝึกซ้อม และสนามแข่งขัน โรงฝึกพลศึกษา
2. มีอุปกรณ์พลศึกษา และกีฬาเพียงพอกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน
3. มีครูพลศึกษาได้สัดส่วนกับนักเรียน
4. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพอสมควร ซึ่งอาจจะอาศัยจากโรงเรียน หรือจัดหางบประมาณพิเศษ
5. บทเรียนพลศึกษา ต้องวางแผนไว้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของชั้นเรียน โดยทำเป็นโครงการสอนตลอดปี ภาคสัปดาห์และรายวัน
6. ให้เวลาเรียนสำหรับบทเรียนพลศึกษาอย่างเพียงพอตามที่กำหนดไว้

วรัศนี เพ็ชรชอบ (2525 : 24-28) ได้กล่าวถึงการจัดอุปกรณ์และวัสดุวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาว่า "โรงเรียนควรจะได้จัดอุปกรณ์ และวัสดุสำหรับกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เช่นนั้นให้เพียงพอทุกกิจกรรม แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ มีเป็นจำนวนมาก และในขณะเดียวกันหลักสูตรก็ได้แบ่งกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักสูตรออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทบังคับหรือบังคับเลือก และประเภทเลือก จากหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้จึงอาจจะใช้เป็นแนวทางในการจัดอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นและสำคัญ สำหรับโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไป (จำนวนอุปกรณ์ที่เสนอแนะต่อไปนี้ หมายถึง จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้สอนในกิจกรรมนั้น ๆ ครั้งละหนึ่งห้องเรียน และมีจำนวนนักเรียนห้องละประมาณ 40-50 คน ถ้าโรงเรียนใดมีการสอนกิจกรรม

ผลศึกษาอย่างเดียวกัน หลายห้องเรียนจำนวนอุปกรณ์ในกิจกรรมนั้นควร จะเพิ่มขึ้นตามส่วน)

แนวการจัดอุปกรณ์ในระดับมัธยมศึกษาตามสัดส่วน

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
1. ลูกฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
2. ลูกบาสเกตบอล	10 ลูก	20 ลูก
3. ลูกวอลเลย์บอล	10 ลูก	20 ลูก
4. ลูกเทเบิลเทนนิส	20 ลูก	40 ลูก
5. คาชายเทเบิลเทนนิส	5 ไม้	10 ไม้
6. ไม้เทเบิลเทนนิส	20 อัน	40 อัน
7. โต๊ะเทเบิลเทนนิส (ทำขึ้นเองและอาจพับเก็บได้)	5 ตัว	10 ตัว
8. ลูกชนไก่แบบพลาสติก	2 โหล	4 โหล
9. ไม้แรกเกตแบดมินตัน	20 อัน	40 อัน
10. คาชายแบดมินตัน	5 ไม้	10 ไม้
11. ลูกตะกร้อ	20 ลูก	40 ลูก
12. ห่วงขามคาชาย	10 อัน	20 อัน
13. ไม้คทา	20 อัน	20 อัน
14. ลูกพุน้ำหนัก (ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	10 อัน	20 อัน
15. แหวนฝึกซ้อม (ไม้ไม้)	10 อัน	20 อัน
16. จักรยาน (ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	5 ชุด	10 ชุด
17. เสอกระโดดสูงพร้อมไม้พาด (ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
18. เสอกระโดดค้ำพร้อมไม้พาด (ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
19. ไม้ค้ำถ่อ	5 อัน	10 ชุด
20. นาฬิกาจับเวลา	3 เรือน	5 เรือน
21. ปืนปล่อยยัดพร้อมลูก	1 กระบอก	1 กระบอก

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
22. กระจก	20 ชิ้น	40 ชิ้น
23. พลาสติก	20 ชิ้น	40 ชิ้น
24. ถาดสองมือ	20 คู่	40 คู่
25. ง้าว	20 ชิ้น	40 ชิ้น
26. เขาะสำหรับยิมนาสติกส์และยิคมหุณ	10 เขาะ	20 เขาะ
27. ราวเกี่ยว	1 ชุด	2 ชุด
28. ราวคู่	1 ชุด	2 ชุด
29. ฝึกระโดด	1 ชุด	2 ชุด
30. ราวทรงตัว	1 ชุด	2 ชุด
31. ราวทางระคัม	1 ชุด	2 ชุด
32. ฝึกระโดด	1 ชุด	2 ชุด
33. แหรมโปลิ	1 ชุด	2 ชุด
34. ไม้ซอกกัก	22 ชิ้น	44 ชิ้น
35. ลูกบอลกัก	10 ลูก	20 ลูก
36. เครื่องป้องกันผู้รักษาประตู	2 ชุด	4 ชุด
37. เขาะยูโด	10 เขาะ	20 เขาะ
38. เสื้อยูโด	10 ตัว	20 ตัว
39. หวงขามคชาชาย	10 ชิ้น	20 ชิ้น
40. ลูกบอลคบอล	10 ลูก	20 ลูก
41. ลูกบอลฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
42. ไม้ตีบอลฟุตบอล	5 ชิ้น	10 ชิ้น
43. ลูกบอลสำหรับบอลฟุตบอล	1 ชุด	2 ชุด
44. เบสสำหรับบอลฟุตบอล	1 ชุด	2 ชุด
45. เครื่องชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง	1 ชุด	2 ชุด
46. เทปวักระยะชนิกเหล็กกล้า	1 เส้น	2 เส้น

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
47. เลื่อเชื่อมที่มีสีต่าง ๆ 4 สี ๆ ละ 15 ตัว (เรียงตามเบอร์)	1 ชุด	2 ชุด
48. เชือกสำหรับกระโดด	20 เส้น	40 เส้น
49. เครื่องเล่นเทปพร้อมคีย์เทป	1 ชุด	2 ชุด
50. ลูกวอลเลย์บอล	10 ลูก	20 ลูก
51. ลูกเทนนิส	2 โหล	4 โหล
52. ไม่นาฬิกาเทนนิส	5 อัน	10 อัน
53. คาซายสนามเทนนิส	1 คัน	2 คัน

กรมพลศึกษา (2525 : 19) ใ้กล่าวถึงหลักการพิจารณาในการจัดอุปกรณ์ของ
ค่านึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

1. หลักสูตรการสอนในแต่ละระดับ
2. จำนวน ระดับ และวัยของนักเรียน
3. ความพร้อมของโรงเรียน
4. วัสดุท้องถิ่น

กรมพลศึกษา (2525 : 23-27) ใ้กำหนดเกณฑ์การจัดอุปกรณ์ ระดับชั้น
มัธยมศึกษาไว้ดังนี้

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม. 1	ยิ่กหมุน 1, 2	- เบาะ	24 คัน	16 คัน	6 คัน
	บิงปอง 1, 2	- โต๊ะ, คาซาย	10 ตัว	8 ตัว	4 ตัว
		- ไม้ตี	20 โหล	16 อัน	8 อัน
		- ลูกบิงปอง	6 โหล	4 โหล	2 โหล

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม.2	กวีตา 1, 2	- ไม้คทา	20 อัน	10 อัน	5 อัน
		- ราวกระโถก	24 ราว	16 ราว	8 ราว
		- สตารคั้งบอด	8 ซुक	6 ซุก	4 ซุก
		- นาฬิกาจับเวลา	4 เว็ช	2 เว็ช	1 เว็ช
		- ลูกขุน้ำหนักรุ่นเล็ก			
		กลาง, ใหญ่			
		ชาย - หญิง	15 ลูก	12 ลูก	6 ลูก
		- จักร แหสน			
		ชาย - หญิง	15 อัน	12 อัน	6 อัน
		- เสากกระโถกสูง	4 ซุก	2 ซุก	1 ซุก
		- กระบี่หวาย	60 อัน	40 อัน	20 อัน
		- เทปดนตรีประเภท	-	2 ซุก	1 ซุก
ม.3	ฆาตเกษตรบอล 1,2	- ลูกฆาตเกษตรบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		ตะกร้อ 1,2	20 ลูก	10 ลูก	4 ลูก
ม.4	แบดมินตัน	- ไม้ตีแบดมินตัน	20 อัน	16 อัน	8 อัน
		- คาชาย, เส่า	4 ซุก	2 ซุก	1 ซุก
		- ลูกขนไก่	6 โหล	4 โหล	2 โหล
		- หนังสติ๊กกลีน	-	2 ซุก	1 ซุก
		- กระบี่หวาย	70 อัน	40 อัน	30 อัน
		- เทปดนตรีประเภท	-	2 ซุก	1 ซุก
ม.5	แสนคบอล	- ลูกแสนคบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		- นกหวีด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
		- ประตูล้อมคาชาย	-	2 ซุก	1 ซุก
		- เข็มคตะกร้อ			
		- ตะกร้อหวาย	20 ลูก	10 ลูก	6 ลูก

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		- ทรายพร้อมเสา	4 รุก	2 รุก	1 รุก
		- หนังสือนักสืบ	4 รุก	2 รุก	1 รุก
ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1	กาบสองมือ	คานหวาย	40 ฐู	20 ฐู	10 ฐู
2	ชุกบอด	ชุกชุกบอด	20 ฐุก	10 ฐุก	5 ฐุก
3	พลอง	พลองหวาย	40 ชัน	20 ชัน	10 ชัน
4	วอลเลย์บอล	ลูกวอลเลย์บอล	40 ฐุก	20 ฐุก	1 ฐุก
5	กิจกรรมเช้าจังหวัด	เครื่องเล่นเทพ	-	2 เครื่อง	1 เครื่อง
		เครื่องขยายเสียง	-	4 ทัว	1 ทัว
		แตรมโหรีเล่นเคาะจังหวัด	-	4 ชัน	1 ชัน
6	ยูโด	เบาะยูโด	24 ฝึน	16 ฝึน	8 ฝึน
		เสื่อยูโด	40 ทัว	20 ทัว	10 ทัว
7	ชอกกี	ไม้ชอกกี	40 ชัน	20 ชัน	10 ชัน
		ลูกชอกกี	40 ฐุก	20 ฐุก	10 ฐุก
		ประตูชอกกีพร้อม ตาข่าย	-	2 รุก	1 รุก
		ชุดประตูชอกกี	-	4 รุก	2 รุก
8	ชอท์บอด	จูงมือชอท์บอด	40 ชัน	20 ชัน	10 ชัน
		ลูกชอท์บอด	40 ฐุก	20 ฐุก	10 ฐุก
		เบสยาวสี่เหลี่ยมและ ห้าเหลี่ยม	-	10 ชัน	5 ชัน

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
9	ทึบกระโถกม้าหมอน	หน้าถาก	—	2 ชั้น	1 ชั้น
		ไม้ตี	—	4 ชั้น	2 ชั้น
		แผงคารายกันหลัง	—	2 แผง	1 แผง
		บอกสแคนท์	—	4 ตัว	2 ตัว
		กระดานสปริง	—	4 ชั้น	2 ชั้น
10	เทนนิส	ไม้ตี	40 ชั้น	20 ชั้น	10 ชั้น
		ลูกเทนนิส	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		คารายพร้อมเสา	—	2 ชุด	1 ชุด
11	บิงซู	คันซู	—	20 ชั้น	10 ชั้น
		ลูกซู	—	8 เป้า	4 เป้า
12	รักบี้ฟุตบอล	ลูกรักบี้ฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		สกริมแมชชีน	2	2	1
13	ยกน้ำหนัก	บาร์ เบลขนาด 200 ปอนด์	2 ชุดเพิ่ม	1 ชุดเพิ่ม	1 ชุด
		เช็มรัครัคเฮว	20	10	5
		รองเท้ายกน้ำหนัก	20	10	5
		นามซอม	20	10	5
14	มวยไทย-สากล	กระบี่	20	10	5
		กระสวยทราย	6	4	2
		พื้นชิงบอล	4	2	1
		เครื่องป้องกันศีรษะ	20	10	5
		เป้าล่อ	6	4	2
		แบคชดกระสวยทราย	20	10	5
		เชือกกระโถก	40	20	10
		เวที	—	1	1

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
15	ง้าวหวาย	ง้าวหวาย	60	40	20
16	โปโลน้ำ	ลูกโปโลน้ำ	7	4	2
		ประตูพร้อมตาข่าย	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
		ทุนแข่งเขตสนาม	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
17	ราวทรงตัว	ราวทรงตัว ชาย	2	1	1
		ราวทรงตัว หญิง	2	1	1
18	ราวทางระเคียบ	ราวทางระเคียบ	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
19	หวง	หวง	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
20	จักรยาน	จักรยาน	10	8	4
		หมวกกันน็อก	10	8	4
21	เนคบอล	ลูกเนคบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		เสาพร้อมตาข่าย	—	2 ชุด	1 ชุด
22	ราวเดี่ยว-คู่	ราวเดี่ยว-คู่	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		อย่างละ 1 ชุด			
		เบาะ	8	4	2

นอกจากนี้เรื่องเดียวกัน (หน้า 17) ได้กำหนดว่า "นักเรียนปกติควร เป็นห้องละ 30-35 คน ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรเกิน 40 คน และนักเรียนระดับมัธยมควรกำหนด คือ คีมาท ครูพลศึกษา 1 คน คือนักเรียน 160 คน ปานกลาง ครู 1 คน คือนักเรียน 180 คน ชั้นต่ำ ครู 1 คน คือนักเรียน 200 คน"

สมคิด ชิตประสงค์ (2517 : 97) ได้กล่าวไว้ว่า "มาตรฐานของชั้นเรียน จากผลการวิจัยของคณะกรรมการได้กำหนดไว้ว่า ไม่ควรเกิน 35 คน มีอัตรานักเรียนมัธยมศึกษา 190 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน"

สุชาติ โสมประยูร (2514 : 44) ได้กล่าวไว้ว่า "สนามสำหรับเด็กโต หรือนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และชั้นมัธยมศึกษาควรจะมีขนาดใหญ่ขึ้น เช่น ควร มีเกณฑ์เฉลี่ยเนื้อที่สนาม 5-9 ตารางเมตรต่อนักเรียน 1 คน"

เอกสารและวารรณคดีที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

วิลเลียม (William, 1964 : 299) ได้กล่าวถึงข้อขยายของการบริหาร หรือการจัดโปรแกรมผลศึกษาว่า ประกอบด้วยข้อขยาย 3 อย่างคือ 1. โปรแกรม (Program) 2. เครื่องอำนวยความสะดวก (Facilities) 3. ศักยภาพ (Personel)

ลาพอร์เต (Laporte 1958 : 50-51) ได้เสนอแนะว่า "ควรมีครูผลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน ไม่เกิน 1 คนต่อ 250 คน และในชั้นหนึ่งครูผู้สอนวิชา ผลศึกษา 1 คน ต่อผู้เรียน 35 คน"

บราวเนล และวิลเลียม (Brownell and Williams 1948 : 234) ได้ กล่าวไว้ว่า "อัตราส่วนของครูต่อนักเรียน ควรจะเป็น 1 ต่อ 200"

ดอทรี (Daughtrey 1973 : 179) และ (Daughtrey and Woods 1971 : 67) ได้กล่าวไว้ว่า "จำนวนนักเรียนต่อห้องในการ เรียนผลศึกษาควรมีประมาณ 30-40 คน ต่อครูผลศึกษา 1 คน"

บูชเชอร์ (Bucher 1975 : 315) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับความรับผิดชอบของ ครูผลศึกษาว่า "ครูผลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน และไม่ควรมีเกิน 1 คน ต่อนักเรียน 250 คน ในระดับประถมศึกษา ส่วนระดับมัธยมศึกษา ครูผลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 190 คน"

แมคคอนเนล (MacConnell 1957 : 208-209) ได้กล่าวถึงพื้นที่ที่จำเป็น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนนักเรียน 600 คน ต้องการพื้นที่ประมาณ 3,500 ตารางฟุต 1 คน เท่ากับ 58.33 ตารางฟุต หรือเท่ากับ 5.25 ตารางเมตร

แมรีเฮเลน และเฟียต (Maryhelen and Fait 1957 : 49) กล่าวว่า "การ เรียนการสอนพลศึกษาจะได้ผลดีขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้คือ ครูได้รับการฝึกหัดมา อย่างดีเยี่ยม นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน มีสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกเพียงพอกับจำนวนนักเรียน"

สควิวิน (Scriven 1973 : 20) ได้กล่าวถึงขนาดของชั้นเรียนวิชา พลศึกษาว่า "ในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น แคนาดา นั้น ขนาดที่เหมาะสม คือ นักเรียน 30 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน ในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น อินเดีย พบว่า ความจุของ ชั้นเรียนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันไปตั้งแต่ 35 คน ถึง 45 คน"

การวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

ไพฑูริย์ จัยสิน (2513 : ๓) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและการ ดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยส่งแบบสอบถามครูพลศึกษา 13 โรงเรียน จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่ง อำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ ได้จัดทำปกติ และนักเรียน ให้ความสนใจดี โดยเฉพาะโปรแกรมการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและระหว่างโรงเรียน ส่วน โปรแกรมสำหรับเด็กที่ผิดปกติของโรงเรียนก็ได้จัด แต่ไม่ได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบอยู่

สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ (2522 : ๑-๑) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ ดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษามหานคร" ได้ส่งแบบสอบถาม ไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัด โปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ประกอบด้วย โปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร้อยละ 92.00 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ร้อยละ 55.00 โปรแกรมกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเน้นพัฒนาการ ร้อยละ 55.00 และโปรแกรมการจัดพลศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ร้อยละ 4.00 ปัญหาในการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชา พลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดสถานที่สำหรับสอนกิจกรรมในร่ม สถานที่ทำความสะดวก

ร่างกาย และขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร ในด้านความคิดของครูพลศึกษาในสถาบัน รัฐบาลและสถาบันเอกชน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรม พลศึกษาในโรงเรียน และปัญหาการจําโปรแกรมพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ในด้านปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ ครูพลศึกษาในสถาบัน รัฐบาลประสบมากกว่า ครูพลศึกษาในสถาบันเอกชน

วิธีสุ เชมะภาตะพันธ์ (2522 : ๑-๑) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการ จัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดย ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ได้จัดครบบตามโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน แต่จัดกิจกรรมพิเศษ สำหรับนักเรียนดึกปลกคมีน้อย การสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนตามหลักสูตร การจัด การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจัดตามกิจกรรมพลศึกษาและกรุงเทพมหานครจัดขึ้น การจัด พลศึกษาเพื่อนันทนาการ จัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ โดยจัดตลอดปีใช้เวลาพักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ตลอดจนวันสำคัญของโรงเรียน ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษายังคงมีอยู่มาก ได้แก่ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และจำนวนครูพลศึกษายัง มีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร ส่วนความ คิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัด และดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ .05

วชิพงษ์ กันทนาภรณ์กุล (2523 : ๑-๑) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัด และดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายสามัญระคัยที่ห้า ในกรุงเทพ มหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายสามัญระคัยที่ห้า จำนวน 48 คน ได้แบบสอบถามคืนมาคิดเป็นร้อยละ 91.67 และนักศึกษายุ่งอายสามัญระคัยที่ห้า จำนวน 320 คน ได้แบบสอบถามคืนมาคิดเป็นร้อยละ 95.00 จากโรงเรียนผู้ใหญ่อายสามัญระคัยที่ห้า 16 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับโครงการสอนพลศึกษาใน ชั้นเรียนข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระคัยมาก คือ โรงเรียนไม่มีคําราทางพลศึกษาไว้ให้คณควา ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารคณวิชาการ ครูพลศึกษาไม่มี

เวลา และไม่มีสนามสำหรับฝึกซ้อมกิจกรรมพลศึกษา ไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษา นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ ซากระเบี้ยววินัย ไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสม อุปกรณ์ไม่เพียงพอทั้งจำนวนนักศึกษา ความสะดวกในการเปิดอุปกรณ์ของโรงเรียนมาฝึกซ้อม หลักสูตรไม่ต่อเนื่องและยืดหยุ่นไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการกิจกรรมมันพนาการ ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ช่วงระยะเวลาที่จัดกิจกรรมไม่เอื้ออำนวย ซากงบประมาณและขาดวิทยากรที่จะมาช่วยดำเนินงาน คุรุอื่น ๆ ไม่คอยให้ความช่วยเหลือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และกีฬาระหว่างโรงเรียน ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ซากงบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขัน ผู้บริหารไม่มีนโยบายจะส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสำหรับนักศึกษายุ่งใหญ่ ซากการประสานงานที่กระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่อีกด้วย ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการบริหารทางพลศึกษา ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีแขนงพร่องทางกาย โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นสำหรับโครงการนี้ คุรุ ซากการประสานงานกับแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ

ศิลปพงศ์ ศรีวุฒิ (2523 : ง-จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียน มีการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม ปัญหาการจัดดำเนินการเรียนการสอน ได้แก่ ซากสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ซากสนามฟุตบอล ซากโรงฝึกกีฬา ซากงบประมาณ ไม่มีห้องฝึกครู ซากค่ารายแบบเรียนและคู่มือ เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ปัญหาการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน คือ ซากงบประมาณ ซากเวลาสำหรับแข่งขัน ซากอุปกรณ์ฝึกซ้อม ซากสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาความสัมพันธ์ทางการ คือ ซากเวลาสำหรับจัดกิจกรรม ซากโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ซากความร่วมมือ ปัญหาการบริหาร คือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ ซากงบประมาณค่าใช้จ่าย และไม่สามารถจัดดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการในข้างต่าง ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พิชเรช พิริยหะพันธ์ (2525 : 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและ
 คำเนิการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่
 โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษา จำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับ
 มัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนดังนี้ โครงการสอน
 พลศึกษาในโรงเรียน และโครงการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โรงเรียนจัดชุดโรง
 เรือน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาภายนอกระหว่างโรงเรียน ด้วยโครงการจัดกิจกรรมเพื่อ
 นันทนาการจัดเป็นส่วนมาก ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่อภคมีจกน้อย
 มาก สำหรับปัญหาในการจัดและคำเนิการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ได้แก่ อุปกรณ
 ไม่เพียงพอถึงจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบการ เรียนการสอน ขาด
 ความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางเทคนิคและเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ
 ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา

สุรพล ศรีพลประพันธ์ (2525 : ๑-๑) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัด
 และคำเนิการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10" โดยใช้
 แบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 216 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา
 ในเขตการศึกษา 10 มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาดังนี้ คือ การสอนพลศึกษาในโรงเรียน
 การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับ
 นักเรียนที่อภคมีจกไม่มีการจัด ปัญหาการจัดและคำเนิการโปรแกรมพลศึกษา พบว่า จำนวน
 ครูพลศึกษา งบประมาณ วัสดุศุขุปรและอุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ทำความ
 สะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่ม และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดหนังสือและ
 เอกสารทางพลศึกษาที่ใช้ประกอบการ เรียนการสอน ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศการสอน
 และมีงานพิเศษมากเกินไป ในด้านความคึกเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลกับครู
 พลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ เกี่ยวกับปัญหาการจัดและคำเนิการโปรแกรมพลศึกษาในชั้น
 เรือน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

โรบินสัน (Robinson 1971 . 5185-5186 -A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในรัฐออลาฮามา" (A Survey of the Girl's Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama) โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการของโรงเรียน จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติ ประมาณ ร้อยละ 63.00 มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนประมาณ ร้อยละ 61.00 ครูพลศึกษายังจัดโปรแกรมพลศึกษาไม่สมบูรณ์ ประมาณร้อยละ 81.00 เพราะขาดเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และการสนับสนุนจากผู้บริหาร

เฮิน (Hein 1972 : 2149-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจสถานภาพของโปรแกรมสุขภาพและพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาในรัฐฮาวาย" (A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in Districts and Island in the State of Hawaii) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพของโปรแกรมสุขภาพและพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาคและหมู่เกาะในรัฐฮาวาย โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 29 แห่ง การสำรวจใช้ใบให้คะแนนของลาปอร์ต เค (Laporte Score Card) แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนในส่วนภูมิภาคกับโรงเรียนในหมู่เกาะ ผลการวิจัยพบว่า รัฐฮาวายมีการปรับปรุงโปรแกรมสุขภาพและพลศึกษาตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการศึกษาเป็นแบบฟอสซัม (Fossum Study) โรงเรียนในหมู่เกาะโอฮู (Oahu) และเกาะมุย (Maui) มีคะแนนสูงสุด โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีคะแนนดีกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ในการสำรวจสภาพทั้ง 10 คำนพบว่า 7 คำนอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง 2 คำน อยู่ในเกณฑ์ และมีเพียง 1 คำนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

เบสแมน (Bestman 1975 : 6495-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" (An Evaluation of the Boy's Physical Education Programs in the Anaheim Union High School District, Anaheim, California) โดยใช้แบบสำรวจของเนลสัน (Heilson Score Card)

สำรวจโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาไฮม์ จำนวน 25 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้สอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. ครูพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งในด้านการสัมฤทธิ์

ทางการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย

3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงการเรียนการสอนมากเกินไป
6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลักเท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดขึ้นเลย
7. ขาดคำวิจารณ์หรือข้อเสนอแนะของครูพลศึกษา

วิลเลียม (Williams 1975 : 2130 - 2131-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชนในรัฐอลาบามา"

(The Status of the Elementary Physical Education Programs in the State of Alabama) โดยใช้แบบสอบถามของวิลเดอร์ (Wilder Score Card) จำนวน 100 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนจัดสอนพลศึกษา 150 นาที ต่อสัปดาห์ และมีนักเรียนห้องละ 35 คน 60 % ของครูพิเศษและครูประจำชั้น มีวุฒิการศึกษาระดับ บ.ศ. มีเพียง 32 % ที่ครูพลศึกษาเป็นปริญญาตรี ครูพลศึกษาและครูประจำชั้น มีความแตกต่างกันในเรื่องของการวางแผนการสอนกิจกรรมการบริการ เรื่องสุขภาพให้แก่เด็กนักเรียนและครูพิเศษ ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการ และคุณภาพของโปรแกรมพลศึกษาขึ้นอยู่กับการทำงาน of ครูพลศึกษา

โมซาฟารี (Mozafari 1980 : 5778-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฟลอริดา" (A Study of Physical Education Programs in the Secondary Schools of Florida) โดยใช้แบบการประเมินของสมาคมสุขภาพ พลศึกษาและสันทนาการแห่งสหรัฐอเมริกา (American Association Health Physical Education and Recreation) กับโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีนักเรียนต่ำกว่า 1,000 คน จะไม่สัมพันธ์กันในเรื่องการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน รวมทั้งการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โรงเรียนที่มีนักเรียนมากกว่า 1,001 คน จะมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาทุกโปรแกรม
3. โรงเรียนในระดับต่าง ๆ จะแตกต่างกันเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ชอน (Shoun 1980 : 2008-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลของโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอุดมการศึกษาระดับ 4 ปี ภายใต้การควบคุมของรัฐเทนเนสซี" (An Evaluation of the Physical Education Programs in the Four-Year Institutions of Higher Education Under the Control of the Tennessee State Board of Regents) โดยใช้แบบประเมินผลของ Neilson-Comer-Griffin Score Card เกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา 6 ด้าน คือ ๑. เครื่องอำนวยความสะดวก การจัดการ กิจกรรม การบริหาร ค่าเงินการ และหลักสูตร โดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าแผนก ผู้จัดกีฬา ผู้จัดการแข่งขันกีฬา และตามคณะต่าง ๆ ที่ได้ขอความร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า ระดับของโปรแกรมที่เป็นกิจกรรมมีคะแนนสูงที่สุด โปรแกรมการจัดการมีคะแนนต่ำมากที่สุด จำนวน 5-10 ของแต่ละสาขาของมหาวิทยาลัย โปรแกรมการจัดการของสถาบันมีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน และมีการจัดบริการทางกีฬาบริการแก่นักศึกษา